

Udtalelser fra nogle af de mennesker der har henvendt sig personligt eller pr telefon, efter jeg har været i medierne.

Rikke 56 år og datter af en alkoholiseret mor. Pædagog.

Tak fordi du sætter ord på mit liv. Det har jeg aldrig selv turdet. Det er kun min mand og mine 2 døtre, der ved hvad jeg har oplevet.

Jeg hentede min mor fra værtshus, bare fire år gammel. Idag er hun død, men jeg kan ikke tilgive hende.

Niels 51 år og søn af en alkoholiseret far. Speciallærerstuderende.

Jeg har altid følt mig usynlig. Jeg tør ikke starte et nyt forhold efter 2 skilsmisser.

Jeg har 3 børn fra 2 ægteskaber og jeg ved, jeg har præget dem med min egen opvækst. Det har jeg det sgu svært med.

Der er så meget jeg skal have bearbejdet. Mit forhold til min bror er heller ikke godt. Han fik så mange tæsk. Jeg tror han synes, jeg var skyld.

Mette 36 år og datter af alkoholiserede forældre. Social og sundhedshjælper.

Jeg kan ikke klare mit arbejde mere. Mine 2 piger på 10 og 7 år ser næsten kun deres mor græde. Min læge mener, jeg skal tilbage til mit arbejde hurtigst muligt.

Han forstår ikke, at jeg har det skidt. Hvor kan jeg få hjælp? Hvad gjorde du, da du blev syg?

Hvis ikke jeg havde læst om dig, ved jeg ikke hvad der ville være sket.

Winnie 41 år. Social og sundhedsassistent. Min tidligere kollega.

Min far drikker og min mor har fundet sig i det hele livet. Jeg har sagt, jeg ikke vil se dem mere p.g.a. mine børn. Men jeg ved de savner deres bedsteforældre.

Det er jo et mærkeligt familieforhold. Og det giver mig dårlig samvittighed.

Medarbejder hos Kirkens Korshær. Sygeplejerske.

Min mand var manio depressiv. At høre dig fortælle, er som at høre mine 3 børn.

Der er så meget man ikke forstår, selvom man gerne vil.

En kvinde stopper mig på gaden. Hun lugter af spiritus.

Hvor er det godt, du står frem og fortæller om dine oplevelser.

Medarbejder på Cafe Parasollen. Ædru alkoholiker.

Min far drak. Min søster og jeg er begge alkoholikere. Min mor var psykiatrisk sygeplejerske. Det eneste hun siger, er at hun skammer sig over mig.

Jeg ved ikke hvor mange sagsbehandlere jeg har haft. Ingen gider involvere sig. Det er som at være udstødt af samfundet.

Du skal blive ved, med at fortælle. Jeg ved det er hårdt og jeg tør ikke selv. Det eneste

jeg kan tilbyde er, at jeg vil lytte til dig, til hver en tid.

C. 16 år og datter af alkoholiserede forældre.

Min lillesøster på 14 bor hjemme hos vores far. Han drikker vores børnepenge op, men det vil kommunen ikke tro på. Jeg bor nogen gange hos min far, nogen gange hos min mor. Hendes nye mand blotter sig for mig.

Jeg prøver på at hjælpe hende til, at blive skilt fra ham. Fordi, når de er fulde sammen, banker han hende.

Jeg vil gerne have en uddannelse, men jeg er ikke dygtig nok.

B.A. 19 år. Barn af alkoholikere.

Jeg finder en styrke i dig.

H.S. 27 år. Mor er alkoholiker.

Jeg ved slet ikke hvad jeg skulle gøre, hvis jeg ikke kunne vende tingene med dig.

H.R. 50 år studerende.

Dig går der sgu ikke 2 af på et dusin. Det er først efter du har fortalt om din barndom, det er gået op for mig, hvor svært det er for børnene. Jeg har aldrig tænkt over det.

K.J. 63 år. Har tidligere drukket i mange år.

Jeg ved bare, når jeg skal ned til dig. De andre kan ikke forstå det. Jeg gider ikke leve sådan mere.

H. 54. Har tidligere taget stoffer og drukket.

Ved du hvad Bodil? Det har virkelig hjulpet at tale med dig. Du har noget mange ikke har, nemlig indsigt.

N.H. 47 år aktiv alkoholiker.

Jeg kommer og snakker med dig, fordi du ikke sidder med en løftet pegefinger. Hvis du gjorde det gad jeg ikke. Det letter hver gang vi har talt sammen. Jeg kan faktisk mærke det på min krop.